

РЕШЕНИЕ

№ 18776

гр. София, 15.05.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 24 състав, в публично заседание на 15.04.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Анастасия Хитова

при участието на секретаря Анжела Савова, като разгледа дело номер **356** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административно-процесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 38, ал. 8 от Закона за защита на личните данни /ЗЗЛД/.

Образувано е по жалба на В. И. Т. срещу Решение № ППН-01-888/2023 г. от 15.12.2025 г. на Комисията за личните данни /КЗЛД/в ЧАСТТА МУ по т. 3 и т. 5. В жалбата са развити твърдения за незаконосъобразност на обжалвания административен акт поради противоречие с материалния закон и несъответствие с целта на закона. Иска се отмяна на решението в оспорената част.

В съдебно заседание жалбоподателят не се представлява. От процесуалния му представител адв. С. са представени писмени молби от 04.03.2026 г. и от 03.04.2026 г., с които жалбата се поддържа и се претендират разноски. Представен е списък на разноските. Депозирана е писмена защита.

Ответникът – Комисия за защита на личните данни, в съдебно заседание чрез държавен експерт с юридическо образование Г. оспорва жалбата. Моли за присъждане на разноски за юрисконсултско възнаграждение.

Заинтересованата страна- С. В. Т., в писмена молба чрез адв. А. изразява становище за неоснователност на жалбата. Претендира разноски по реда на чл. 38, ал. 1, т. 3, предл. 2 ЗА.

Административен съд София град, след като обсъди релевираните с жалбата основания, доводите на страните, прецени събраните по делото доказателства по реда на чл. 235 ГПК във вр. с чл. 144 АПК и служебно, на основание чл. 168, ал. 1 вр. с чл. 146 АПК провери изцяло законосъобразността на обжалвания акт, намира следното от фактическа и правна страна:

Административното производство е образувано пред КЗЛД по жалба рег. № ППН-01-

88/11.10.2023г. от С. В. Т. /л. 101/ с изложени в нея твърдения за неправомерно обработване на лични данни от страна на баща ѝ В. Т., срещу когото води поредица дела за дължима издръжка. В жалбата си до Комисията С. Т. сочи, че В. Т. е придобил без нейно знание и съгласие нейни лични данни под формата на справка от информационния архив на НАП, касаеща всички сключени и прекратени трудови договори, по които С. Т. е страна. В. Т. е представил справката с молба с вх. № 771/28.08.2023 г. по гр. д. № 313/2023 г. по описа на Апелативен съд Б.. Видно от съдържанието ѝ, в справката са посочени три имена, ЕГН, месторабота, длъжност, дата на сключване и прекратяване на всеки трудов договор на С. В. Т..

В. Т. и НАП са уведомени за образуваното административно производство и им е предоставена възможност да изразят становище по жалбата /л. 96, 94/.

С отговор от 22.01.2024 г. /л. 93/ НАП ЦУ е уведомила КЗЛД, че при извършена проверка е установено, че на 11.08.2023 г. достъп до данните на С. Т. в RegiX е извършен от ЧСИ Т. Д., вписан в КЧСИ с рег. № 801, район на действие: [населено място].

В писмен отговор от 23.01.2024 г. /л. 71/ В. Т. твърди, че не е администратор на лични данни и може да бъде само субект на защита по ЗЗЛД. Посочва, че се е снабдил с трудовите договори на С. Т. от гр. д. 692/22 г. на РС Несебър, по което е бил процесуален представител на сина си Х.-И. Т.. Самите договори по процесното дело били представени от С. Т..

В писмо от 13.01.2025 г. от НАП ЦУ /л. 59/ е посочено, че служител на НАП не е издавал справка относно трудови договори на С. Т.. Указано е, че ЧСИ Т. Д. попада в кръга на субектите, предоставящи услуги по смисъла на чл. 1, ал. 2 от ЗЕУ и на основание чл. 431 ГПК и чл. 16, ал. 1 ЗЧСИ му е предоставен достъп до заявените: „Регистър на задължените лица“ - със справки „Справка за наличие/липса на задължения“ и „Справка с данни за осигурените лица от подадени декларации по Наредба Н-13 към Кодекса за социално осигуряване“ и „Регистър на уведомленията за сключване, изменение или прекратяване на трудовите договори и уведомления за промяна на работодател“ - със справка „Справка за сключване, изменение или прекратяване на трудовите договори и уведомления за промяна на работодател“. Посочено е, че ЧСИ Т. Д. е самостоятелен администратор на лични данни.

С писмо от 13.05.2025 г. /л. 29/ от НАП депозират лог-файловете, удостоверяващи достъпването до данни на С. Т. от страна на ЧСИ Т. Д..

С писмо от 14.05.2025 г. /л. 26/ становище по жалба рег. № ППН-01- 888/11.10.2023 г. изразява и ЧСИ Т. Д.. Посочва, че в кантората му е образувано изпълнително дело, по което С. Т. - жалбоподател в административното производство, е длъжник. ЧСИ информира, че в конкретния случай взискателят Х.-И. Т. е поискал проучване на имущественото състояние на длъжника с молба рег. № 2174/09.08.2023 г. Информацията е предоставена от ЧСИ на взискателя Х.-И. Т.. Бащата на взискателя е получил информация от своя син, като е обърнато внимание, че ЧСИ не предоставя информация за страните по изпълнителни дела на трети лица. Представено е саморъчно написано обяснение от В. Т. /л. 28/, в което е изложено, че част от документите, получени по изпълнителното дело от сина му, са копирани по-късно от него, без знанието и съгласието на Х.-И. Т., с когото живеят съвместно. В. Т. по свое съдебно дело е ползвал копираната „справка или друг някакъв вид документ“, касаеща дъщеря му С. Т. и актуалната ѝ месторабота.

Жалбата е разгледана на заседание на Комисията от 23.07.2025 г. /л. 104-106/. При обсъждане на жалбата по същество единодушно е взето решение, че същата е основателна и на В. Т. следва да бъде отправено официално предупреждение.

С Решение № ППН-01-888/2023 г. от 15.12.2025 г. в обжалваните му части, въз основа проведеното на заседание и на основание чл. 38, ал. 3 ЗЗЛД, КЗЛД е постановила следното:

1. Жалба рег. № ППН-01-888/11.10.2023 г., подадена от С. В. Т., е обявена за основателна по отношение на В. И. Т., за неправомерно обработване на личните ѝ данни - в хипотезата на събиране, употреба и разкриване чрез предаване, без наличие на което и да е от условията за допустимост на обработването, посочени в разпоредбата на чл. 6, § 1 от ОРЗД и в противоречие с принципа за „ограничение на целите“ и както и с този за „свеждане на данните до минимум“, закрепени в нормата на чл. 5, § 1, б. „б“ и б. „в“ от Общия регламент относно защитата на данните.

2. На основание чл. 58, § 2, б. „б“ от ОРЗД на В. И. Т. е отправено официално предупреждение, че с описаните по-горе действия по обработване на личните данни на С. В. Т. е нарушил разпоредбите на чл. 5, § 1, б. „б“ и б. „в“ от ОРЗД и на чл. 6, § 1 от Общия регламент относно защитата на данните.

При горните фактически установявания съдът формира следните правни изводи:

При така установеното от фактическа страна, съдът обосновава следните правни изводи:

Жалбата е допустима като подадена срещу акт, подлежащ на съдебен контрол, от активно легитимирана да го оспори страна и в преклузивния срок за оспорване. Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Оспореният административен акт е издаден от компетентен орган – КЗЛД, в рамките на предоставените ѝ правомощия -чл. 6, ал. 1 във връзка с чл. 38, ал. 3 ЗЗЛД и чл. 58, § 2 от Регламент (ЕС) 2016/679.

Решението е обективизирано в изискуемата писмена форма и съдържа посочване на фактически и правни основания за издаването му. Налице е съответствие между обстоятелствената част и диспозитива на оспорения акт, като разпореденото с решението изцяло съответства на изложените фактически обстоятелства.

Съдът не констатира при издаването на решението на КЗЛД да са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила.

Същото е постановено след като В. Т. е уведомен по реда на чл. 26 АПК за започване на производството, инициирано по жалба на увреденото лице. Дадена е възможност на страните да участват в производството като изразят становище и представят писмени доказателства (чл. 36 АПК). Административният акт е издаден след разглеждане на жалбата по същество в открито заседание, съгласно чл. 9, ал. 4 ЗЗЛД и чл. 40, ал. 1 Правилника за дейността на КЗЛД и нейната администрация, и е прието единодушно от членовете на административния орган (чл. 9, ал. 3 ЗЗЛД).

Относно съответствието на оспорения акт с материалноправните разпоредби, съдът прие следното:

Основният довод на жалбоподателя е, че не е администратор на лични данни, тъй като е пенсионер с ТЕЛК, понастоящем работи като охранител и не осъществява по занятие дейност по съхраняване или обработване на лични данни. Съдът намира направеното възражение за неоснователно.

Съгласно § 1, т. 4 ДР ЗЗЛД във връзка с чл. 4, т. 2 от Регламент (ЕС) 2016/679, „обработване“ означава всяка операция или съвкупност от операции, извършвана с лични данни или набор от лични данни чрез автоматични или други средства като събиране, записване, организиране, структуриране, съхранение, адаптиране или промяна, извличане, консултиране, употреба, разкриване чрез предаване, разпространяване или друг начин, по който данните стават достъпни, подреждане или комбиниране, ограничаване, изтриване или унищожаване.

Съгласно § 1, т. 2 ДР ЗЗЛД във връзка с чл. 4, т. 7 от Регламент (ЕС) 2016/679, „администратор“ означава физическо или юридическо лице, публичен орган, агенция или друга

структура, която сама или съвместно с други определя целите и средствата за обработването на лични данни.

Видно от даденото определение, за да бъде прието едно лице за администратор на лични данни, регламентът не поставя допълнителни изисквания обработването да се извършва по занятие или системно, не е необходима и нарочна регистрация. Качеството „администратор“ възниква автоматично, по силата на регламента, когато лицето реално извършва дейност по обработване на лични данни. Без значение е дали дейността е еднократна. При извършване на обработване на лични данни, извън обработването им за лични или домашни нужди, обработващият е длъжен да спазва принципите на защита на данните, прогласени в чл. 5 от Регламента. Основен принцип при обработката на лични данни е принципът за законосъобразността. Съгласно чл. 5, § 1, буква „а“ от Регламент (ЕС) 2016/679 обработването на личните данни трябва да е в съответствие със закона. За да бъде обработването на лични данни законосъобразно, администраторът или третото лице, на което се разкриват данните, следва да преследват законни интереси, обработването на личните данни да е необходимо за целите на преследваните законни интереси и основните права и свободи на лицето, ползващо се от защитата на данните, да нямат преимущество върху преследваните законни интереси (решение от 4 май 2017 г., Rogas satiksme, C-13/16, EU: C: 2017: 336, т. 28). Безспорно е, че В. Т., явявайки се баща на взискателя по изпълнително дело № 20238010400222, живеещ с него в едно и също жилище, е копирал и приложил процесната справка с молба по водено от него самия гр. дело № 313/2023 г. по описа на Апелативен съд Б., с оглед доказване, че не са налице основания С. Т. да бъде безплатно представлявана пред съда от адвокат, който да иска съдът да му присъди адвокатско възнаграждение по реда на чл. 38 ЗА. В. Т. е събрал, използвал и разкрил чрез предаване лични данни на дъщеря си по посоченото гражданско дело, без да е издадено съдебно удостоверение или да е постановено разпореждане на съда за това. Обработването на съдържащите се в справката лични данни на С. Т. е извършено при липса на което и да е от условията за допустимост на обработването на данните, посочени в чл. 6, § 1, б. „а“ до б. „е“ от Регламент (ЕС) 2016/679 и в противоречие с принципите за обработването им, посочени в чл. 5, § 1, б. „а“ до б. „в“ от регламента. Поради това следва единственият извод, че обработването на личните данни в описания случай е неправомерно. С оглед интензитета на нарушението правилно е определена корективна мярка по чл. 58, § 2, б. „б“ от Регламент (ЕС) 2016/679 – официално предупреждение. Преследваната с издаването на оспорения в настоящото производство акт цел съответства на законоустановената - да осигури защита на физическите лица във връзка с обработването на лични данни в съответствие с Регламент (ЕС) 2016/679, както – арг. чл. 1, ал. 3 ЗЗЛД. Жалбата като неоснователна следва да бъде отхвърлена.

По разноските:

При този изход на спора съдът намира, че на адвоката на жалбоподателя и на ответника, своевременно направили искане за присъждане на разноски, се дължат такива.

Ответникът е представляван валидно на основание чл. 32, т. 3, предл. второ ГПК от държавен експерт с юридическо образование в отдел „Правни производства и процесуално представителство“. Видно от интернет страницата на КЗЛД, на отдела са поверени дейности, изпълнявани обикновено от юрисконсулт. Поради това на страната следва да се присъдят разноски за юрисконсултско възнаграждение- в този смисъл Определение № 7435 от 21.06.2016 г. на ВАС по адм. д. № 7073/2016 г., Решение № 296 от 10.01.2014 г. на ВАС по адм. д. № 2872/2013 г. На основание чл. 37, ал. 1 от Закона за правната помощ и чл. 24 от Наредбата за заплащане на правната помощ, жалбоподателят следва да заплати на ответника сума в размер на 102,26 евро, представляваща разноски за юрисконсултско възнаграждение.

На основание чл. 38, ал. 2 вр. чл. 38, ал. 1, т. 3, предл. 2 ЗАдв. са налице предпоставките да бъде присъдено адвокатско възнаграждение на адв. А. А., оказал безплатна правна помощ, което съдът определя в размер на 460 евро. Така определен размерът на адвокатския хонорар е справедлив и обоснован и съответства на фактическата и правна сложност на спора, както и на проявената процесуална активност на адвоката.

Така мотивиран и на основание чл.172, ал. 2 АПК, Административен съд София град, Второ отделение, 24-ти състав:

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалба на В. И. Т. срещу Решение № ППН-01-888/2023 г. от 15.12.2025 г. на Комисията за личните данни в ЧАСТТА МУ по т. 3 и т. 5 като неоснователна.

ОСЪЖДА В. И. Т. да заплати на Комисията за защита на личните данни сумата от 102,26 евро разноски за юрисконсултско възнаграждение.

ОСЪЖДА В. И. Т. да заплати на адв. А. А. сумата от 460 евро за оказаната от него адвокатска защита по делото на основание чл. 38, ал. 1, т. 3, предл. 2 ЗАдв.

Решението може да се обжалва с касационна жалба в 14-дневен срок от съобщаването му на страните пред Върховния административен съд на Република България.

СЪДИЯ: